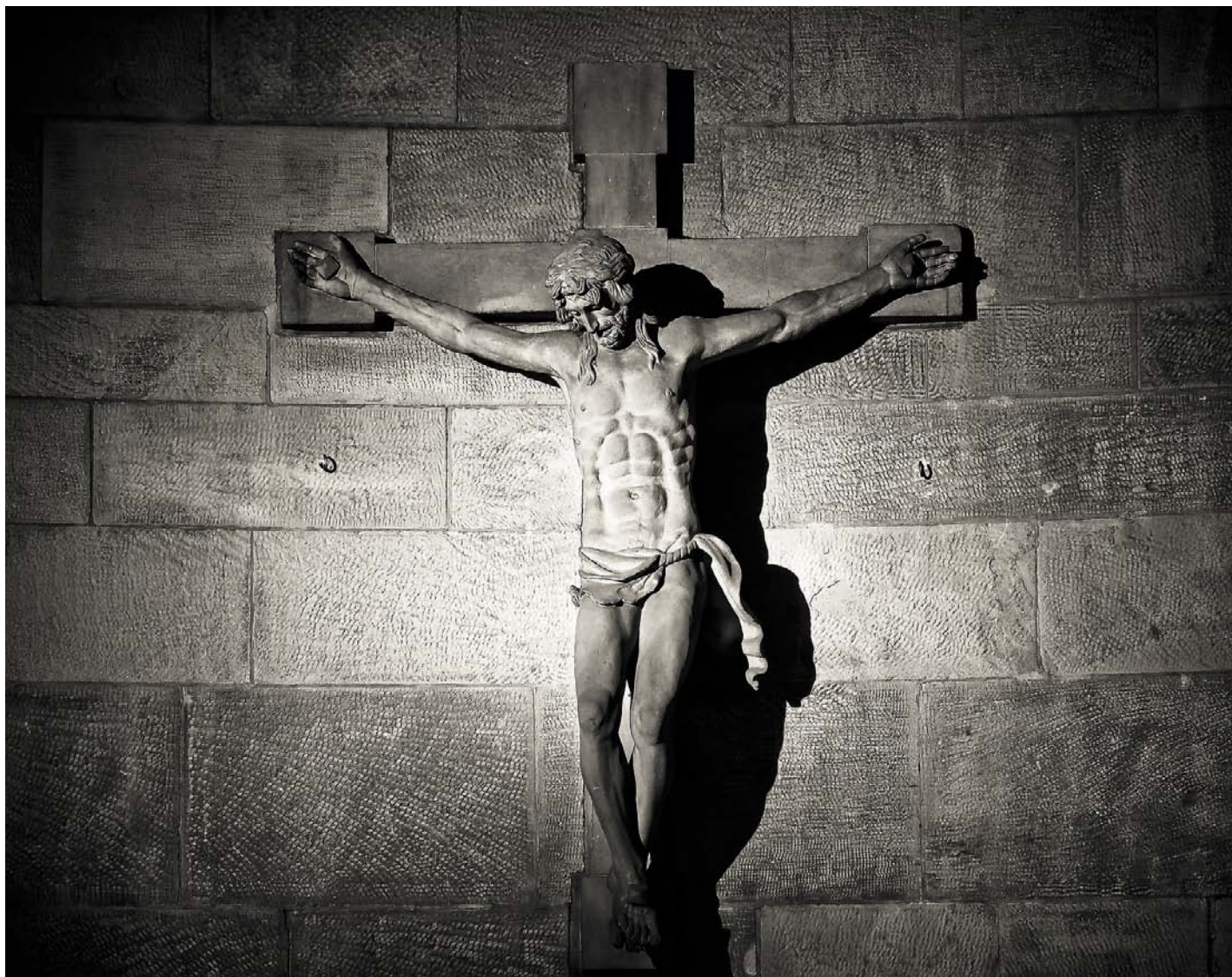


Informace

Arcidiecézní charity Olomouc



březen 2018



POŽEHNANÉ VELIKONOCE. Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života. (Jan 8,12).

Foto: Pixabay

obsah

Duchovní slovo:

Velikonoce: svátky největšího projevu Kristovy obětavé lásky.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Příspěvky z postních kasiček mohou po Velikonocích začít pomáhat.....2

Charita má ženskou tvář.....3

Z farních a oblastních Charit:

Hranice, Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Šternberk, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....4

Humanitární pomoc:

Auto pro Haiti. Pomozme s dopravou zásob vody, jídla a léků pro chudé.....20

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci, prožíváme postní dobu, blíží se Velikonoce: svátky největšího projevu Kristovy obětavé lásky: jeho smrti za nás a jeho vzkříšení.

Chtěl bych se s vámi podělit o několik myšlenek papeže Františka k postní době:

Postní doba je příhodný čas k tomu, abychom přeladili falešné tóny svého křesťanského života a naladili nový akord sestávající ze tří tónů: zastav se, pohlédni a vrať se.

Zastav se a zanech spěchu a nesmyslného shonu. Zanech povinnosti žít uspěchaným způsobem, který rozptyluje, rozděluje a ničí. Pohled' na znamení, jež zabírají vyhasnout lásce a oživují plamen víry a naděje; pohled' do tváře blízkého člověka, neboť skrze ni prosvítá dobrota Boha působícího mezi námi.

Vrať se! Doba je příhodná pro návrat domů. Je to doba určená našemu srdci, aby se dalo pohnout k dobrému a tedy k návratu.

Bůh neochabuje a stále nám nabízí svou laskavou ruku.

A k Velikonocům to budou myšlenky Benedikta XVI:

Tři velikonoční dny nás přivádějí k jádru křesťanské víry: k utr-

pení, smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Jsou to dny, které bychom mohli považovat za jeden jediný den: představují srdce a ohnisko celého liturgického roku, jakož i života církve.

O Velikonocích vstupujeme do téže atmosféry, jakou prožíval Ježíš kdysi v Jeruzalémě. Chceme v sobě probudit živou vzpomínku na utrpení, které Pán podstoupil pro nás, a připravit se na radostné slavení Zmrtvýchvstání.

Konat památku Kristových tajemství znamená také žít v hlubokém přilnutí k dnešku v přesvědčení, že to, co slavíme, je živá realita. Přinesme tedy do své modlitby dramatickou situaci, které v těchto dnech sužují mnohé naše bratry a sestry v našem nejbližším okolí, ale i v mnoha částech světa. My víme, že nenávist, rozdělení a násilí nemají v historickém dění nikdy poslední slovo. Oživme v sobě během těchto dnů onu velkou naději: ukřižovaný Kristus vstal z mrtvých a přemohl svět. Láska je silnější než nenávist, zvítězila a k tomuto vítězství lásky se máme přidat.

*To vám všem upřímně přeje a vyprošuje
P. Bohumír*

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Příspěvky z postních kasiček mohou po Velikonocích začít pomáhat

Arcidiecéze olomoucká – Téměř 26 000 postních kasiček si rozebrali před pár týdny věřící v kostelích i Charitách Arcidiecéze olomoucké. Jako každý rok do nich v postní době vkládají příspěvky za to, co si odřekli. Někteří do kasiček vhodí i tip na potřebné, kteří se ocitli v nouzi. Charity pak ve spolupráci s kněžími rozdělí almužnu mezi ty, kteří ji nejvíce potřebují. Věřící postní kasičky vrátili do kostelů o Květné neděli, další po Velikonocích.

Loni lidé dobré vůle nastřádali pro potřebné přes 2 miliony korun. Tyto peníze pak ve většině případech pomohly těm, kteří se ocitli náhle v nouzi.

Na Šumpersku postní almužna tak zachránila třeba rodinu, které došlo dříví na topení, nebo pomohla matce, která se sama stará o dvě nemocné děti.

Rodině scházely peníze na topení

S prosbou o pomoc se loni v lednu obrátila na Charitu Šumperk paní, jejíž rodina se ocitla v nouzi. Tato paní je v důchodu a ještě k tomu nemocná. Žije v jednom domě se svým synem a jeho rodinou. „Její syn se staral o desetiměsíční dítě, protože jeho družka byla po autonehodě v nemocnici upoutána na lůžko. Nemohl tedy chodit do práce a příjem rodiny se velmi snížil. Přestože měla rodina nachystané topení na celou zimu, zásoby jí došly. Zima byla totiž krutá a dlouhá. Rodina náhle potřebovala zajistit topení do konce měsíce, než jí přijdou peníze,“ popsala Zuzana Nedvědová z Charity Šumperk. Krušnou situaci vyřešila právě postní almužna. Rodina pak Charitě a dárcům děkovala v dopise.

Maminka samoživitelka byla dojatá. Někdo si všiml, že potřebuje pomoc

Že život není peříčko, o tom ví své další žena - maminka samoživitelka. Stará se totiž o dvě nemocné děti. Jedno trpí od narození postižením a navštěvuje pobytový stacionář. „Sama maminka je nemocná a v částečném invalidním důchodě. Vzhledem ke svému zdravotnímu stavu si těžko hledá práci. Rodina žije velmi skromně, proto jsme k ní přišli s příspěvkem od věřících,“ popsala situaci dalších potřebných, kde postní almužna loni pomohla, Zuzana Nedvědová. Podle ní paní za peníze pořídila pro děti potřebné věci. „Když jsme jí peníze předávali, byla dojatá. Ne z těch peněz, ale z toho, že ji někdo známý navrhnul jako člověka, kterému bychom měli pomoci,“ dodala charitní pracovnice.

Věřící i další lidé z Arcidiecéze olomoucké přispívají do Postní almužny již od roku 2009.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Charita má ženskou tvář

U příležitosti Mezinárodního dne žen, svátku úcty k ženám, vyhlášeného na paměť newyorské stávky za rovnoprávnost před 110 lety, připomínáme, že rovnosti žen a mužů ještě nebylo dosaženo. Ženy jsou rovněž z hlediska rizika ohroženy chudobou více, než muži.

V České republice mají ženy v průměru o 22,5 % nižší platy než muži, jak ukazuje průzkum Eurostat Gender pay gap, což je druhý největší rozdíl v Evropské Unii. Na ženách rovněž obvykle leží hlavní tíže péče o domácnost a děti. Pokud se rozpadne rodinné soužití, ocitají se ženy ve velmi svízelných situacích. Řada z nich je mnohdy nedokáže sama řešit. Na straně všech ohrožených a bezbranných tradičně stojí i Charita Česká republika.

Když byla paní Milena na rodičovské dovolené s druhým dítětem, v její rodině nastaly problémy. Manžel neměl práci a tak se Milena dala na drobné podnikání – vyráběla košíky, které pak prodávala na farmářských trzích. Kromě nezaměstnanosti měl manžel i problémy s alkoholem a agresivitou. Násilí vůči Mileně se vystupňovalo natolik, že už nezvládala ani běžné hospodaření v domácnosti a nehradila pravidelné platby za nájem a energie. V té době vznikly dluhy, které dnes dosahují výše 250 tisíc korun. Paní Milena nakonec dokázala s podporou sociálních pracovníků Charity od svého manžela i s dětmi odejít a postavit se na vlastní nohy. Její starší syn má však mentální hendikep a potřebuje tedy více pozornosti. I ona sama má zdravotní problémy, dodnes se jí nepodařilo najít placené zaměstnání, aby mohla začít splácet dluhy. Paní Milena je velmi pracovitá a řemeslně zručná, vypomáhá tedy aspoň v charitní keramické dílně.

Za ohroženými ženami stojí Charita

Charita na složitou sociální situaci žen nejen upozorňuje, ale především sama pomáhá. Pro ohrožené lidi, zejména ženy, poskytuje služby Krizové pomoci (8 služeb, 1810 uživatelů v roce 2016) a Intervenční centra (3 služby, 609 uživatelů). V těchto službách nalézají pomoc oběti domácího násilí nebo osoby zastižené jiným akutním ohrožením, a to včetně zajištění krizového ubytování. Díky tomuto druhu služeb už nemusí být na těžkou životní situaci nikdo sám, a v případě potřeby by se lidé neměli bát pomoc vyhledat.

Pro ženy, které přijdou o bydlení, Charita provozuje 40 azylových domů, v nichž bylo během roku 2016 ubytováno 1219 rodin. Dobře ale víme, že ubytování nestačí – rodina potřebuje skutečné bydlení, a proto se dlouhodobě zasazujeme o rozvoj sociálního a dostupného bydlení. I Charita sociální bydlení poskytuje, a to zatím v 57 bytech.

Pro matky, které se chtějí po rodičovské dovolené vrátit do zaměstnání, je návrat nesnadný, a ještě více to platí pro ty, které jsou na pracovním trhu nějakým způsobem znevýhodněné. Na pracovním trhu například citelně schází taková zaměstnání, která lze skloubit s péčí o děti. Zaměstnavatelé mnohdy nechtějí vycházet vstříc, například nabídkou možnosti z části pracovat z domova, zkrácené pracovní doby či jiného uprůsbení pracovních podmínek tak, aby byly pro zaměstnankyně příznivější.

Možnosti řešení vidíme v rozvoji sociální ekonomiky: „Chceme, aby se sociální podniky staly pevnou součástí ekonomiky, aby byla vytvořena důstojná a kvalitní pracovní místa pro lidi, kteří jsou dnes znevýhodněni na pracovním trhu. Ať už se jedná o lidi bez domova, lidi zadlužené, nebo ty, pro které je dnes obrovský problém skloubit zaměstnání s péčí, ať už o někoho z rodiny, nebo o děti. A jak víme, péče dosud stojí zejména na ženách. Stát by mohl rozvoj sociální ekonomiky podpořit přijetím Zákona o sociálním podnikání,“ říká Martina Veverková, sociální analytička Charity Česká republika.

S ekonomikou a zaměstnáváním souvisejí také dluhy. Statistiky Exekutorské komory ukazují, že ženy jsou méně zasaženy exekucemi, než muži, avšak i na ně tyto problémy těžce dopadají. Pracovníci dluhových poraden se často setkávají se zadluženými ženami, jejichž dluhy vznikly vinou manžela, v té době už mnohdy bývalého. Disfunkční systém exekučních řízení rovněž znamená, že pro matky samoživitelky, jimž manžel neplatí výživné, je velmi těžké dlužné výživné vymoci.

Rovnosti žen a mužů může být dosaženo jen ve skutečně spravedlivé společnosti, proto se Charita Česká republika kromě přímé pomoci aktivně věnuje advokační činnosti. Ve zprávě Caritas CARES 2017 a dokumentu Odstraňme dluhové pasti! naleznete naše doporučení v legislativní oblasti.

„Když říkáme, že Charita má ženskou tvář, nemluvíme tím jen o ženách, které využívají služeb Charity. Ženy také tvoří přibližně 80 % zaměstnankyň Charity. Péče a pomoc druhým je stále činností v naší společnosti nedocenenou, my v Charitě každý den vidíme, jak je toto zaměstnání odborně náročné a užitečné, přesto mzdy stále nedosahují ani výše průměrného platu. Skutečnost, že společnost nedokáže tuto práci docenit, je dalším způsobem diskriminace žen, které, když se rozhodnou, že toto povolání chtějí vykonávat, se řadí mezi chudé pracující. To je také důvodem masivní fluktuace zaměstnanců a zaměstnankyň sociálních služeb,“ říká Iva Kuchyňková, koordinátorka pro sociální oblast Charity Česká republika.

**Jan Oulík,
Charita ČR**

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Hranice

Na Plovárně s tříkrálovými koledníky



Charita Hranice každoročně pořádá pro své dobrovolníky, kteří se zúčastnili lednového tříkrálového koledování, sobotní setkání na Plovárně Hranice. Letos se ve dvou termínech 24. února a 10. března setkala vždy téměř 140 dobrovolníků – koledníků a jejich vedoucích.

Díky vstřícnosti vedení firmy EKOLTES Hranice a.s. a zaměstnancům Plovárny Hranice, si koledníci mohli užít všechny vodní atrakce aquaparku. Vedoucí skupinek si oblíbili



zejména vířivku a masážní trysky, děti vyzkoušely jízdu na tobogánu i atrakce, které pro ně připravila Plavecká škola pana Zátopka.

Závěrečnou tečkou za společně příjemně strávenou hodinkou při vodních radovánkách byla malá sladká odměna, kterou dostali všichni zúčastnění koledníci.

Radka Andryšková,
Charita Hranice

Charita Luhačovice

Tříkráloví koledníci a jejich asistenti si užili dopoledne na plovárně Luhačovice



Luhačovice – V sobotu 10. března 2018 Charita Luhačovice a Římskokatolická farnost v Luhačovicích pozvala tříkrálové koledníky a jejich asistenty na Městskou plovárnu v Luhačovicích. Akce byla pořádána pro všechny koledníky, kteří v sobotu 6. ledna putovali dům od domu na území působnosti

luhačovické Charity a přinášeli lidem radostné poselství o narození Páně. Cílem této akce bylo odměnit všechny děti a jejich asistenty, ale také šlo o samotné neformální setkání koledníků. Díky zapojení dobrovolných koledníků a jejich asistentů jste v letošním roce darovali na pomoc lidem v nouzi a podporu

charitního díla částku 354 315 korun. Z této částky se celých 58 % vrátí přímo do regionu Luhačovicka, ať již na podporu samotných sociálních služeb Charity Luhačovice, nebo pro přímou pomoc rodinám s dětmi a potřebným lidem.

Nabídka setkat se na plovárně využilo 96 koledníků nejen z Luhačovic, ale i okolních obcí. Děti i dospělí prožili příjemné chvíle v bazénu i na atrakcích jako je divoká řeka, parní sauna aj. Všichni si odnesli pěkné zážitky z krásně stráveného sobotního dopoledne. Poděkování patří také vedení Sportovního centra Radostova



a zaměstnancům Městské plovárny za jejich vstřícnost a pomoc při uskutečnění této akce.

Tato akce byla pořádána za podpory Ministerstva vnitra ČR a Zlínského kraje.

Adámek Karel, koordinátor dobrovolníků

Foto: Tomáš Semela



Charita Nový Hrozenkov

Charitě pomáhalo pohybem 5 500 „sportovců“

Halenkov - Zvláště v období zimní olympiády v Pchojněchanu jste mohli zaznamenat v různých médiích zmínky o aplikaci EPP – Pomáhej pohybem. Jedná se o program nadace ČEZ, do něhož se může zapojit kdokoli, kdo má rád pohyb a sbírat pomoci aplikace body, které pak věnuje vybraným projektům nejrůznějších neziskových organizací. Podaří-li se organizaci nasbírat požadovaný počet bodů, přepočte je Nadace ČEZ na peníze a podpoří jimi konkrétní projekt. I Charita Nový Hrozenkov dostala možnost se do této aplikace zapojit a tuto příležitost chytila skutečně za pačesy.

Na sběr kýženého počtu bodů – téměř 300 000 - měli 14 dní, projekt byl nasazen v pátek ráno a již v neděli dopoledne bylo hotovo. Rychlost vskutku famózní. To potvrdila i koordinátorka programu Adriana Semorádová. Cílem projektu bylo získat finanční podporu 100 000 korun na tepelné čerpadlo pro Víceúčelový charitní dům v Halenkově. V této budově se nachá-

zí Denní stacionář Slunečnice i pobytové služby pro seniory, je vytápěna elektrinou a díky přechodu na tepelné čerpadlo ušetří více jak polovinu nákladů. Uspořené finance pak bude moci Charita Nový Hrozenkov investovat do nákupu potřebných kompenzačních a rehabilitačních pomůcek pro své klienty, na údržbu automobilů, jež jsou stěžejní pro fungování terénních služeb. „Především je však budeme moci využít na aktivity pro naše klienty,“ říká Veronika Machálková, fundraiser Charity Nový Hrozenkov. „Díky akci ‚Pomáhej pohybem‘ jsme našemu cíli opět o krok blíže a nyní máme na čerpadlo již 625 000 korun z potřebného jednoho milionu korun. Konkrétně 100 000 korun od Nadace ČEZ, 300 000 korun z Tříkrálové sbírky a 225 000 korun od dalších nadací a soukromých dárců. Opravdu velice děkujeme, že nám pomáháte pomáhat.“

mav

I vy, kteří pečujete, máte nárok na pomoc a podporu

„Tři roky se starám o plně invalidního manžela. Byla jsem často bezradná v některých momentech péče o něj. Sama jsem se musela vyrovnat s touto, pro mne novou, situací. Při diskuzích na přednáškách jsem poznala, že nejsem sama, kdo má problémy, že jsou i horší případy, a to mě částečně uklidnilo a smířilo s osudem,“ hodnotí účast v projektu Podpora sdílené péče paní S., pečující z Velkých Karlovic. „Zapojení do projektu mi nabídly pracovnice Charity Nový Hrozenkov, využívám jejich služeb při péči o manžela. Zajímá mě psychologie a chtěla jsem se více dozvědět, jak s nemocným jednat a jaké změny v chování mám očekávat. Také přednáška o závěrečném období člověka nebyla depresivní, jak jsem se obávala, ale člověka uklidnila a poradila, jak se v takových situacích chovat,“ dodává žena.

Nabídnout možnost oddechu a odreagování se je hlavním mo-

tivem, proč Charita Nový Hrozenkov do projektu Podpora sdílené péče šla. „Z naší praxe dobře víme, že péče o blízkého člověka v domácím prostředí je náročná. Z tohoto důvodu se snažíme rodinné pečující co nejvíce podpořit,“ vysvětluje Danuše Martinková, ředitelka Charity Nový Hrozenkov.

V rámci projektu Podpora sdílené péče realizuje Charita Nový Hrozenkov pro veřejnost přednášky o svých službách a možnostech podpory při péči v domácím prostředí. Od října 2017 pořádá vzdělávací kurzy pro rodinné pečující a v neposlední řadě vydala také informační materiály - letáky a brožury, ve kterých se zájemci dočtou, jaké sociální a zdravotní služby je možné na Hornovsacku využít a na co vše mají od státu rodinní pečující nárok. „Letáky budou zaslány do všech do-

mácností. Informační brožury jsou zdarma k dostání na střediscích Charity Nový Hrozenkov, dále v ordinacích lékařů, na obecních úřadech a v kostelích. V elektronické podobě si lze brožuru stáhnout na internetových stránkách Charity Nový Hrozenkov,“ říká koordinátorka projektu Podpora sdílené péče Veronika Machálková. „Do konce srpna 2018 jsou ještě naplánovány dva jednodenní kurzy. Ten první se bude zabývat slovní agresí a jak ji zvládat a ten druhý pak Kinestetikou v praxi – bude zaměřený na správnou manipulaci s člověkem s pohybovým omezením,“ přibližuje V. Machálková. Účast na těchto kurzech je pro rodinné pečující zdarma.

„Jsem zvědavý člověk a ráda si rozšiřuju obzory. A pak, nabyté vědomosti jsem mohla využít doma při péči o blízkého člověka, ale také při běžné komunikaci,“ svěřuje se paní Blinková z Halenkova, která se vzdělávání v rámci projektu účastní od samého počátku a nenechá si ujít ani ty následující.

**Renata Holčáková,
Charita Nový Hrozenkov**

Podařilo se. Zvedací systém je na Domečku

Čubov - Je to tak. Tajné přání se stalo skutečností. Stropní zvedací systém byl úspěšně nainstalován v Domě pokojného stáří na Čubově. Usnadní manipulaci a transport klientů do koupelny, umožní snadněji zabezpečit každodenní hygienu, ale také polohování, což má zásadní vliv při prevenci tvorby dekubitů.

„Musím říct, že se nám původně zdála cena za zvedák, který je pouze pro jeden pokoj, velmi vysoká. Mysleli jsme si, že by možná bylo lepší pořídit víc zvedáků pojízdných, které bychom využili pro více lidí,“ uvažuje nahlas Marie Surá, vedoucí Domu pokojného stáří na Čubově. „Ale když jsme tento systém začali využívat, okamžitě jsme objevili jeho velké výhody. Velmi lehce se s ním manipuluje, pro klienta je přeprava v něm pohodlnější, nic vám nepřekáží pod nohama a hlavně, je neustále po ruce. Je to asi takový rozdíl, jako když máte robot schovaný v „kredenci“ a nebo stále po ruce na kuchyňské lince. Vůbec bychom se nezlobili, kdyby přibyl další,“ směje se M. Surá. Nic z toho by však nebylo možné bez pomoci dárců, jež na pořízení stropního zvedacího systému věnovali částku 314 305 korun. Jsou jimi: Diplomatic Spouses Association Prague, firma Austin prostřednictvím Města Vsetín, Innogy energie s.r.o. (zprostředkovatelem byl Život 90), Štec SVT s.r.o., Magenta s.r.o., Divoké husy (prostřednictvím Adventního koncertu J. Svěceného) a v neposlední řadě pak výtežek z prodeje charitní kuchařky a kalendáře.



DĚKUJEME VÁM VŠEM, ŽE NÁM POMÁHÁTE POMÁHAT!!!

**Renata Holčáková, Charita Nový Hrozenkov
snímek archiv Charity NH**

Charita Olomouc

Charita zvládla tuhou zimu. Noclehárny byly denně plné.

Olomouc – Koncem letošní zimy zasáhly Česko třeskuté mrazy. Mezi nejohroženější skupinu obyvatel patří v zimním období právě lidé žijící na ulici. Hrozí jim podchlazení organismu, omrzliny i smrt. Právě jim poskytla Charita útočiště nejen v podobě nocleháren, ale i možnosti přespání v místnosti nízkoprahového denního centra. Zimní provoz zahájilo středisko Samaritán s příchodem chladného počasí již 23. listopadu a trval až do 15. března.

Jakmile klesnou teploty pod bod mrazu, nestačí přečkat noc na lavičce v parku nebo v zahradní chatce či v nevytopeném objektu na kartonech ve spacáku. Terénní pracovníci se při běžném obcházení lokalit, kde se vyskytují lidé bez domova, zaměřili hlavně na lidi se zdravotními problémy, kteří jsou následkem silných mrazů nejvíce ohroženi vážným poškozením zdraví.

„Klientům jsme nabízeli pobytové služby Charity, jako je noclehárna pro muže a ženy včetně možnosti přespát v nízkoprahovém centru. Ptali jsme se jich, jak jsou chráněni před mrazem, jestli jsou dostatečně oblečení, zjišťovali jsme, v jakých podmínkách přespávají,“ uvedla Veronika Machálková, koordinátorka terénní služby Charity

Olomouc. Pracovníci také zaznamenali vyšší poptávku po spacácích. Charita Olomouc vyhláší každoročně sbírku spacích pytlů a dek pro lidi bez domova. „Spacáků máme na skladě po celý rok málo. Množství, které obdržíme od dárců, nedostačuje potřebám našich klientů,“ sdělila Barbora Cigánková, vedoucí centra materiální pomoci.

Obsazenost míst v noclehárnách byla stoprocentní. „Vzhledem k tomu, že celou zimu je u nás kapacita noclehárny pro muže zaplněna a na noclehárně pro ženy bývají volná průměrně jen 3 místa, rozdíl jsme v období mrazů téměř nepocítili. Jen u žen, kde je obloženost tradičně nižší než u mužů, protože ženy v páru se často nechtějí oddělit od partnera, a navíc žen bez partnera ani není na ulici mnoho, byla v únoru návštěvnost ženských nocleháren vyšší než v lednu,“ vysvětlila Iveta Kráčmarová, koordinátorka nocleháren. Muži, kteří se z kapacitních důvodů nedostali na noclehárnu, využívali možnosti strávit noc ve vytápěné místnosti denního centra. K dispozici měli teplý čaj pro zahřátí, mikrovlnku, sprchy.

Návštěvnost nízkoprahového denního centra se v únoru držela na stejném průměru jako v lednu – přibližně kolem 100 osob za den,



možnosti přečkat mrazivou noc v místnosti centra využívalo denně 35 a 49 osob. „Urgentní byla potřeba lidí zůstat v teple i přes den. Klienti využívali každé místnosti, kde se mohli ohřát. Nejzřejměji to pocítila čekárna před kanceláři pracovníků denního centra nebo prostory hygienických zařízení. V nočním i denním provozu jsme na mrazy reagovali hlavně velkou tolerancí, z provozu byli vylučováni pouze vyloženě agresivní klienti,“ dodal koordinátor centra Jan Buka.

*Eva Štefková, Charita Olomouc
Foto: Jindřich Štreit*

Krizové centrum - záchranný kruh v těžkých životních situacích



Někdy s námi život pořádně zatočí. Stačí přijít o dosavadní jistoty, blízkého člověka, práci či střechu nad hlavou. To je příběh mladé maminky Petry, které po návratu z Anglie nejbližší příbuzní znemožnili kontakt s vlastní dcerou, či Milady, která netušila, že z počátečního vyhrožování ze strany manžela může dojít až k fyzickému napadení. Člověk jakoby se ocitl sám na širém moři, kde se proti němu vzdouvají mocné vlny, břeh v nedohlednu.

Krizové centrum pomáhá lidem na cestě ven z obtížné životní situace. „V první chvíli je vždy třeba hodit tonoucímu záchranný kruh. To znamená ošetřit bezprostřední psychickou krizi, stabilizovat a uklidnit klienta a v případě, že třeba přišel o střechu nad hlavou nebo nemá co jíst, mu poskytnout naplnění základních potřeb. Poté je možné začít hledat konkrétní východiska ze stavu, v němž se klient ocitá,“ vysvětluje Eva Kubečková, koordinátorka Krizového centra Charity Olomouc. Sociální pracovníci a krizoví

interventi zůstávají s lidmi na jejich cestě tak dlouho a takovým způsobem, jak klienti sami potřebují.

Rozpoznat hranici

Když Karel přišel o práci, Milada věřila, že se nestalo nic dramatického. Pořídili sice dům se zahradou na hypotéku, ale pár měsíců s podporou z úřadu práce se dá přežít. Jenže Karel nechtěl vzít jen tak ledajakou práci. „Jak šel čas a byl stále bez zaměstnání, začal propadat depresi. Celý den ležel v posteli, doma s ničím nepomohl a jen si stěžoval,“ líčí Milada. Začal být cholerický, vznětlivý, několikrát se stalo, že manželku fyzicky napadl, ve vzteku hodil po dítěti nějaký předmět. Poté co kamarádka Miladu upozornila, že Karlovo chování je za hranou, neváhala a obrátila se na Krizové centrum Charity Olomouc. V případě Milady bylo třeba za pomoci odborníka získat objektivní náhled na situaci v manželství. „Paní Milada k nám docházela ambulantně. Rozebírali jsme společně rodinné poměry a snažili se klientce ukázat,

co je normální a co už ve vztahu s manželem zachází za rámec běžného soužití," vypráví sociální pracovník a krizový intervent centra Petr Nosálek.

Přišla o domov i o dceru

Petra žila s manželem a čtyřletou dcerkou Laurou. Na mladou rodinu v pronajatém bytě doléhala nepříznivá finanční situace z důvodu manželova invalidního důchodu. Po vzájemné dohodě s manželem se Petra chopila nabízené příležitosti odcestovat na čas za prací do Anglie. Ukázalo se, že manžel v její nepřítomnosti zažádal o svěřeni dcery do péče a odstěhoval se i s Laurou ke své matce. Zároveň podal na soud žádost o svěřeni dcery do své péče a požádal o rozvod. Petra se po návratu ocitla bez přístřeší, manžela i dcery. „Klientka byla psychicky na dně. Protože přišla o domov, poskytli jsme jí ubytování a podporu s doprovodem

na sociální úřady," sděluje Petr Nosálek. Zdravotní stav manžela paní Petry se mezitím rapidně zhoršil, o dítě se již nemohl dál starat. Matce se s pomocí pracovníků centra podařilo získat svoji dceru zpět do své péče, a protože se neměly kam uchýlit, Charita jim zprostředkovala azylové bydlení ve vhodném zařízení pro matky s dětmi.

Krizová pomoc Charity Olomouc je jedinou registrovanou službou tohoto druhu v rámci sítě Charit olomoucké arcidiecéze. Obracet se na ni mohou lidé ze všech koutů České republiky, kteří se ocitli v akutní krizi. Služba je poskytována zdarma v ambulantní a pobytové formě.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Zůstat co nejdéle v důvěrně známém prostředí je přáním většiny z nás



S přibývajícím věkem či v důsledku nemoci přicházejí chvíle, kdy člověk již není schopen zvládat běžné denní činnosti vlastními silami a je odkázán na pomoc druhých. V ideálním případě se pomocníci stávají rodinní příslušníci. Ale i oni sami často čelí zdravotním problémům, jsou zaměstnáni, a nemohou poskytnout pomoc a oporu v potřebném rozsahu. Charitní terénní pečovatelská a zdravotní služba přichází za svými klienty do jejich vlastního domova a umožňuje tak seniorům a nemocným zůstat ve svém přirozeném prostředí.

Domov je bezpečné místo, kam se rádi vracíme, kde odpočíváme, prožíváme radosti, ale i životní strasti. „Prostředí domova je nenahraditelné jak ve zdraví, tak ve stáří a nemoci, kdy si tuto skutečnost uvědomujeme naléhavěji než kdy jindy, a právě pomoc, která k nám přichází zvenčí, nám umožňuje zůstat doma co nejdéle," vysvětluje koordinátorka a sociální pracovníce pečovatelské služby Charity Olomouc Renata Vidrasová.

Zůstat se svými blízkými

Paní Jarmila vychovala dvě děti. Ráda jezdila na kole, chodila po horách, starala se o zahrádku, milovala květiny. Vlivem nemoci se však stala závislou na pomoci své dcery. Postupem času se zdravotní stav paní Jarmily dále zhoršoval, nebyla již schopna samostatné chůze a byla odkázána na invalidní vozík. V té době se její dcera obrátila na charitní pečovatelskou službu, protože péče o maminku byla čím dál více náročnější.



„Naše pečovatelky navštěvovaly paní Jarmilu třikrát denně. Pomáhaly s hygienou, oblékáním, přípravou a podáním jídla, přinášely informace zvenčí, zkrátka staly se součástí jejího každodenního života," vypráví Renata Vidrasová a pokračuje: „Za krátký čas si paní Jarmila bez návštěv charitních pracovníků nedokázala představit den. Péče u ní probíhala nepřetržitě několik let, a to i přes to, že se její zdravotní stav zhoršil a bylo třeba, aby ji začaly navštěvovat i zdravotní sestry." Díky pečovatelské, zdravotní a později terénní hospicové péči mohla paní Jarmila dožít ve svém domově za přítomnosti své dcery, která ji byla po celou dobu spolu s charitními pracovníky oporou.

Pečovatelky poskytují pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu jako je osobní hygiena, zajištění stravy, zajištění chodu domácnosti včetně zprostředkování kontaktu se společenským prostředím. „Pomáháme seniorům v Olomouci a na venkově, kde disponujeme čtyřmi středisky v obcích Velká Bystřice, Tršice, Těšetice a Věrovany, která poskytují pečovatelskou službu občanům 40 okolních obcí. Pracovníci jsou pravidelně vzděláváni a pomoc je tak poskytována na profesionální úrovni s ohledem na fyzické, biologické, psychické, sociální ale také spirituální potřeby jedince," dodává Jarmila Pachtová, vedoucí střediska sv. Alžběty pro lidi s tělesným handicapem.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Eva Kubečková: Podstatou naší služby je pomoci klientovi odrazit se ode dna



Vlivem traumatických životních událostí člověk snadno ztratí pevnou půdu pod nohama i směr cesty. Sociální pracovníci a krizoví intervenenti jsou připraveni podat pomocnou ruku, poskytnout potřebnou pomoc, podporu či zprostředkovat kontakt na další navazující odborné služby. O fungování ambulantní a pobytové formy služeb pro lidi ocitající se v akutní krizi hovoříme s Evou Kubečkovou, koordinátorkou Krizové pomoci Charity Olomouc.

Co je vlastním posláním Krizové pomoci?

Služba Krizové pomoci si klade za cíl poskytnout psychickou podporu a sociální pomoc lidem v akutní krizi, kteří se ocitli v komplikované životní situaci, kterou sami vnímají jako zátěžovou, nepříznivou a ohrožující. Často jde o chvíle, kdy se přihodí nějaká událost, člověk padne pocitově až na samé dno a v dané chvíli si nedokáže sám poradit. Je třeba mu pomoci se ode dna zase odrazit.

Co všechno si lze představit pod pojmem krize a kdo se na vás může obrátit?

Krize vzniká v životě člověka z nejrůznějších příčin. Spouštěčem může být například smrt či ztráta blízké osoby, vážná nemoc, ztráta či změna zaměstnání, zadlužení, svatba, narození dítěte, rozchod, klimakterium, stáří, nedostatek bezpečí, citových podnětů, ale i hledání identity, samota, extrémní děsivé prožitky jako autonehoda, napadení, sebevražda blízkého, kriminalita a podobně. Obrátit se na nás tedy může kdokoli, kdo se cítí v ohrožení či v situaci, kdy už není schopen zvládnout svůj stav. Služba je poskytována bezplatně a anonymně. Na konzultaci se není třeba předem objednávat.

V uplynulém roce se u vás udála řada změn. Co považujete za nejvýznamnější?

Tak především je to přestěhování služby z Wurmovy 5 na adresu Řezníčkova 8 v Hodolanech. Tímto přesunem jsme se stali součástí střediska Psychosociální pomoci sv. Vincence a Kryštofa.

Co se díky přesunu ve fungování služby změnilo?

Změnou adresy jsme získali mnohem klidnější zázemí a také vhodnější prostory pro individuální práci s klientem. K dispozici nyní máme dvě konzultační místnosti. Služba je dobře dostupná jak veřejnou městskou dopravou, tak pěšky z hlavního či autobusového nádraží. Stěhování přineslo řadu změn i ve fungování služby, není již poskytována nepřetržitě. Ambulantní služba má otevřeno v pracovní dny od 8 do 18, o víkendech a svátcích od 8 do 16 hodin. Pobytová forma je nyní poskytována na jiné adrese, kterou z důvodu ochrany soukromí našich klientů nezveřejňujeme.

Jak taková pomoc probíhá v praxi?

Pracovníci pracují metodou krizové intervence, která mapuje klientovu situaci tady a teď, to znamená, že hledají, co bylo spouštěčem krizové situace, jaké jsou klientovy rezervy a zvládací mechanismy a kde může ve svém přirozeném prostředí najít oporu. Cílem je v první řadě zklidnit klienta, aby došlo ke snížení napětí a nalezení ztracené stability. Poté, co se situace pro člověka v krizi zpřehlední a on jí porozumí, je zplnomocněn k jejímu řešení. A to je právě cílem krizové intervence.

Co v případě, kdy se klient z důvodu ohrožení nemůže vrátit do svého domova nebo o domov přijde?

Krizová pomoc zahrnuje i pobytovou službu. To znamená, že pokud se klient nemá kam vrátit z důvodu náhlé a neočekávané ztráty bydlení, nebo nemůže zpět do svého přirozeného prostředí, protože se například ocitá v nebezpečí vystavení se dalšímu násilí ze strany

partnera, je mu nabídnuto na přechodnou dobu ubytování. Pobytová služba však může být ze zákona poskytována zpravidla na dobu 7 dnů, během kterých intenzívně hledáme s klientem východisko z dané situace.

Kdo se na vás nejčastěji obrací?

V uplynulém půlroce jsme nejčastěji pomáhali klientům řešit problematiku odchodu od partnera z důvodu domácího násilí, ale i sebevražedné sklony v důsledku špatné životní situace, zhoršení dlouhodobě neřešených psychických potíží a také akutní ztrátu bydlení. Se změnou působistiště se snažíme také o jasnější vymezení cílové

skupiny pobytové služby, nesupluje azylová pobytová zařízení. Klienty dále navazujeme na další odborné služby podle jejich potřeb, doprovázíme je na úřady. Součástí Střediska psychosociální pomoci je i odborná Dluhová poradna, která je našim klientům rovněž k dispozici.

Za rozhovor poděkovala

*Eva Štefková
Foto: E. Štefková*

Studenti práv budou pomáhat klientům Dluhové poradny



Právnická fakulta podepsala smlouvu o spolupráci s Charitou Olomouc. Získala tak zajímavého partnera pro zajištění odborných praxí studentů. Charita má zase na oplátku odbornou záštitu svého bezplatného poradenství, které poskytuje klientům v rámci Dluhové poradny.

Smlouva zpečetila zhruba dvouletou spolupráci mezi oběma subjekty. „Jsem velmi ráda, že jsme zformalizovali naše vztahy. Je to další krok v plnění třetí role univerzity, v její společenské odpovědnosti, v pomoci potřebným. Věřím, že spolupráce se bude ještě rozvíjet,“ řekla při podpisu smlouvy Zdenka Papoušková, děkanka PF UP. Za Charitu Olomouc přidala podpis její ředitelka Ludmila Gottwaldová. „Spolupráce s vaší fakultou zvyšuje prestiž naší poradny. Pro klienty, kterými jsou lidé ve složité finanční a životní situaci, je to velký přínos. Jsme nesmírně vděční za odbornou garanci, kterou smlouvou získáváme. Placené právnický si nemůžeme dovolit,“ uvedla ředitelka olomoucké Charity.

A jak bude samotná spolupráce vypadat? „Budeme pokračo-

vat v již osvědčené praxi. Vybraní studenti budou v kontaktu se sociální pracovníci z Dluhové poradny, která jim zprostředkuje právní dotazy související s klientovým případem. Dotaz zpracují a výstup zkonzultují s naším supervizorem. Teprve potom se odborná právní rada dostane ke klientovi. Studenti mají možnost nahlédnout i do zákulisí fungování zavedené veřejně prospěšné organizace s celorepublikovou působností, jakou je Charita,“ nastínila Veronika Tomoszková, vedoucí Centra pro klinické a právní vzdělávání, které podle fakultního statutu mimo jiné organizuje i praxi studentů. Podle Veroniky Tomoszkové je sociální rozměr této praxe to podstatné, co ji odlišuje od ostatních běžných praxí například v advokátních kancelářích a co by mohlo studenty zajímat a nadchnout. Mentorem ze strany Charity bude sociální pracovníce Eva Koblihová. Supervizorem za PF UP pak Marek Juráš, absolvent olomouckých práv, advokát, který se dlouhodobě zaměřuje na insolvence a exekuce. „Dluhové poradně pomáháme se studenty již třetí semestr v řadě. Od studentů mám zatím jen pozitivní ohlasy,“ naznačil Juráš a dodal, že studenti –

zájemci o praxi se přihlašují sami a vybírání jsou na základě motivačního dopisu. Za práci pro Dluhovou poradnu získávají šest kreditů.

Centrum pro klinické právní vzdělávání chce ve vyhledávání dalších vhodných partnerů pokračovat. „Do budoucna chceme vytvořit síť poskytovatelů praxí, jejichž prostřednictvím budeme nabízet posluchačům supervidované praxe, které budou mít pravidla daná smluvně,“ dodala Veronika Tomoszková.

Charita Olomouc otevřela Dluhovou poradnu v červenci 2014. Vloni poskytla bezplatnou pomoc 158 klientům v rámci 1263 konzultací. Nejčastěji pomáhá s návrhy na oddlužení, se zastavením exekuce, nastavením splátkového kalendáře nebo komunikací s věřiteli. Poradna sídlí v Řezníčkově ulici 8.

*Eva Hrudníková,
Univerzita Palackého Olomouc*

Charita Šternberk

Hledáme nové zdroje podpory rozvoje služeb Charity Šternberk



Nabídka našich služeb je široká a reaguje na potřeby obyvatel jednotlivých regionů (Šternberk, Uničov a Litovel). Delší dobu jsme cítili v regionu Uničov potřebu zajištění práce s rodinou. Proto jsme od roku 2017 rozšířili stávající Sociálně aktivizační služby pro rodiny Jíloro – Srdíčko z města Šternberka i do regionu Uničov.

V témže roce jsme také zcela nově otevřeli službu Charitní poradny Nedlužím (sociální poradenství) v regionu Uničov. Služba se specializuje zejména na pomoc osobám v dluhové pasti. O tuto formu pomoci byl u veřejnosti dlouhodobý zájem. Co pro rozjezd nových služeb potřebujeme? Otevřená odpověď zní: především kvalitní personál. Ten potřebujeme vhodné zázemí, technické vybavení a při terénní formě služby i automobil. Rozhodli jsme se reagovat na výzvu MMR č. 30, protože naše možnosti byly omezené. Náš projekt „Zvyšování dostupnosti charitních služeb na Uničovsku a Šternbersku pro sociálně vyloučené osoby“

č. CZ.06.2.56./0.0/0.0/16-040/0002220 byl podpořen, a to částkou 1 737 021 korun.

Z původně technických prostor vznikly dvě kanceláře s nábytkem na míru. Pro pracovníky nových služeb byly pořízeny notebooky, tablety, mobily a tiskárny. A pro terénní formu služeb bylo pořízeno auto.

Bonusem projektu bylo získání automobilu pro stávající Charitní pečovatelskou službu ve Šternberku. Ten byl nejdražší položkou projektu, protože byl upraven pro převoz klientů přímo na invalidním vozíku.

To, že jsme obě zmíněné služby ve zmíněném roce rozšířili dále do regionu Litovel, přiblížíme v dalším článku.

*Bc. Dana Vrzalíková,
Charita Šternberk*

Oblastní charita Uherský Brod

Miroslav Dzurech: Spolupráce trnavské a brodské Charity bude pro obě strany přínosem

Trnava - Konkrétní cíle a témata přeshraniční spolupráce v rámci projektu Evropské unie přijeli v úterý 6. února projednat do Arcidiecézní charity Trnava zástupci Oblastní charity Uherský Brod v čele s jejím ředitelem Petrem Houštěm. Podobné setkání se uskutečnilo na konci ledna také v uherskobrodské Charitě.

„Projednali jsme, mimo jiné, témata a termíny školení a stáží mezi oběma Charitami, i duchovní a kulturní aktivity, kterých by se společně obě organizace účastnily. Navrhli jsme také témata, kterými bychom se chtěli v budoucnu společně zabývat, a vyměnit si zkušenosti. Diskutovali jsme také o možnostech dalšího rozvoje naší činnosti. Jedná se například o problematiku osob, kterým naše Charity poskytnou nezbytnou, okamžitou pomoc v jejich svízelné situaci, ale rádi bychom s těmito lidmi v budoucnu pracovali tak, aby se do stejných problémů opětovně nedostali,“ vysvětlil ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

Setkání ocenil i jeho trnavský kolega, ředitel tamní Arcidiecézní charity Miroslav Dzurech. „Pro nás je model činnosti brodské Charity velkou motivací, už proto, že tato Charita má dlouholeté zkušenosti, zkušený tým, a jejich projekty se v praxi velmi dobře osvědčily. Myslím, že také my máme co nabídnout,



a tak nepochybuji, že výměna zkušeností obou organizací bude velkým přínosem pro obě strany,“ podotkl Miroslav Dzurech.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Máte dluhy, exekuce? Nebojte se svěřit brodské Charitě!

Uherský Brod - Výsledky činnosti fungování Odborného sociálního poradenství (dále jen poradna) přišel v pondělí 12. února zkontrolovat s pracovníky tohoto pracoviště ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť. Pracovnice centra, které zřizuje brodská Charita, poskytují právní a sociální poradenství lidem, kteří se potýkají s exekucemi či hledají pomoc v obtížné sociální situaci.

„Tato poradna zahájila provoz v dubnu roku 2017 a její vznik považují za velmi důležitý. Už proto, že lidí s dluhy neustále přibývá a není možné tento jev ignorovat. Přitom komerční právní služby jsou pro dlužníky nesmírně drahé a tím i nedostupné. Naše pracoviště je v regionu ojedinelé a své služby poskytuje bezplatně. Pracovnice poradny prozatím poskytují tuto činnost nad rámec svých pracovních povinností a dělají tuto práci velmi dobře,“ vysvětlil ředitel uherskobrodské Charity Petr Houšť.

Poradna získala v těchto dnech důležitou akreditaci Ministerstva spravedlnosti pro poskytování služeb v oblasti oddlužení. „Od zahájení činnosti naší poradny v dubnu minulého roku, jsme do konce roku 2017 řešili problémy celkem 53 klientů. Další 34 žadatelů o pomoc jsme museli odmítnout z nedostatku kapacity. Letos máme 16 nových klientů a u pěti klientů se nám podařilo zastavit exekuci,“ připomněla vedoucí poradny Lenka Končítíková.

Více informací o Odborném sociálním poradenství najdete zde: <http://www.uhbrod.charita.cz/clanky/brodsko-charita-nabizi-nove-socialne-pravni-poradnu-i-informace-o-socialnich-sluzbach/>

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Brodská Charita zahájí spolupráci s komunitním centrem v Košíkách

Košíky - Starosta Košíků, Jaroslav Šlechta, se ve čtvrtek 22. února sešel s ředitelem Oblastní charity Uherský Brod Petrem Houštěm. „Pan starosta požádal naši Charitu o součinnost při provozování jejich nového komunitního centra. My jsme mu tuto spolupráci rádi přislíbili,“ poznamenal ředitel brodské Charity Petr Houšť.

„Důvodem pro vznik nového komunitního centra bylo vytvořit podmínky pro kvalitní poskytování sociálních služeb, rekreačních aktivit, kulturních a vzdělávacích aktivit v obci Košíky

a v jejím blízkém okolí. Toto centrum tak může sloužit velkému počtu klientů i návštěvníků obce,“ vysvětlil starosta Košíků Jaroslav Šlechta a dodal: „Máme zájem na tom, aby naše komunitní centrum sloužilo pro občany nejen k pomoci řešení složitých životních situací, ale i jako místo pro setkávání, poznávání, i relaxaci.“

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod



S řešením tíživé situace pomůže Regionální centrum sociální pomoci



Uherský Brod - Pomoc lidem, kteří se potřebují zorientovat v nabídce sociálních služeb regionu, či požadují pomoc ve své aktuální situaci, nabízí v nových prostorách v ulici Přemysla Otakara II. v Uherském Brodě nedávno zprovozněné Regionální centrum sociální pomoci. Jeho provozovatelem je Oblastní charita Uherský Brod. Proč centrum vzniklo a jaké služby nabízí, vysvětlila vedoucí této služby určené široké veřejnosti Vladimíra Suchánková.

Prosím, upřesněte, za jakým účelem vzniklo Regionální centrum sociální pomoci?

Regionální centrum sociální pomoci (dále jen RCSP) vzniklo oficiálně 1. září 2017 za účelem poskytování prvotního sociálního poradenství.

V nových prostorách multifunkční budovy v ulici Přemysla Otakara II. ale působíme prakticky od počátku března letošního roku.

Tato služba v Charitě vlastně vždy existovala, protože se na nás neustále obracela široká veřejnost s prosbou o radu či pomoc, ale nikdy nebylo zcela jasné, na koho kompetentního se lidé mohou obrátit s jistotou, že daný pracovník je nasměruje dál. Proto jsme se rozhodli zastřešit tuto poradenskou a konzultační činnost touto službou.

Pro jaký okruh osob je centrum určeno?

Regionální centrum sociální pomoci v Uherském Brodě se zaměřuje na pomoc všem potřebným občanům v regionu, jejich rodinám, obcím, farnostem a dalším úřadům. Touto službou pak doplňujeme naši širokou nabídku služeb pro občany.

RCSP však nebude nabízet pouze naše charitní služby, ale dle potřeby nabídne či odkáže každého zájemce na kompetentní orgány, úřady, instituce, poskytovatele a další subjekty, které žadateli pomoc zajistí.

Jaká je náplň vaší práce, tedy práce vedoucí tohoto centra?

Cílem RCSP je poskytnout okamžitou informaci a radu o možnosti řešení tíživé sociální situace osobám všech věkových skupin. Proto volíme pro občany co nejvíce dostupné formy pomoci. Jedná se o Linku sociální pomoci, což je okamžitá telefonická pomoc, tedy například rozhovor, zprostředkování kontaktu na jiné služby a instituce. Dále nabízíme On-line sociální pomoc, přičemž se jedná o poskytnutí informací a rad skrze e-mailovou komunikaci. Také poskytujeme Okamžitou pomoc, což znamená, že v rámci našich možností poskytneme, jak název napovídá, okamžitou pomoc lidem v krizi, nouzi, a přispíváme tak k vyřešení jejich akutní tíživé situace.

V rámci této služby jsme se také rozhodli o nabízení základního sociálního poradenství v obcích Uherskobrodska, kdy vždy jednou měsíčně charitní sociální pracovnice navštěvuje daný obecní úřad

a je plně k dispozici občanům, pro které je toto místo dostupnější. Spolupráci s obcemi ale chceme zintenzívnit ještě více. Nabízíme jim proto například možnosti řešení dostupnosti sociálních služeb, poradenství, workshopy, přednášky, pomoc při budování a činnosti komunitních center, sbírkovou činnost a jiné. Chceme se potkávat s občany obcí regionu a poskytovat jim praktické rady a konkrétní pomoc.

Podrobnější informace o RCSP včetně kontaktů naleznete na webu Oblastní charity Uherský Brod, zde: <http://www.uhbrod.charita.cz/regionalni-centrum-socialni-pomoci/>

Za rozhovor poděkoval

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Oblastní charita Uherské Hradiště

Charita Uherské Hradiště podpořila vznik farních Charit



Na půdě Oblastní charity Uherské Hradiště se sešli zástupci okolních i vzdálenějších Charit. Přijeli načerpat zkušenosti a inspiraci při zakládání a rozvoji farních středisek v jejich farnosti.

Vedoucí farních středisek se sešli 14. března. Setkávání probíhají pravidelně, ale tentokrát bylo zcela ojedinělé, neboť se jej zúčastnili i zástupci Charit olomoucké arcidiecéze. Ti mají zájem o to, aby v jejich působišti vznikla farní střediska. V úvodu setkání se představili zástupci Charit z Holešova, Vyškova, Přerova, Konic, Luhačovic, Zábřehu, Uherského Brodu, Veselí nad Moravou, Vsetína a Valašského Meziříčí, Zlína. A samozřejmě i zástupci našich Farních středisek z Kunovic, Ostrožské Lhoty, Uherského Hradiště.

Uherskohradištská charita je výjimečná, neboť při ní vznikla již 4 farní střediska a neustále vznikají další. Jejich vedoucí tak předali zkušenosti ostatním přítomným. Reflektovali

dobu rozhodnutí farní středisko založit, potom přípravy i samotný jeho vznik a také zkušenosti z dlouhodobějšího fungování.

Na závěr se rozpoutala debata. Hlavní koordinátorka SFD Hana Brigita Reichsfeld ukázala všem přítomným Jmenovací dekret, který dostávají vedoucí z rukou děkana při oficiálním vzniku střediska. Přítomní nahlédli i do smlouvy, kterou je nutno uzavřít s vedoucím SFD. Dále je třeba vědět, jaké povinnosti z této funkce vyplývají.

Celé setkání bylo přínosem nejen pro okolní Charity, ale také pro tu uherskohradištskou. Její zástupci měli možnost rekapitulovat svou činnost v SFD a rovněž se zamyslet nad budoucností střediska a směrem, kterým se ubírá.

Jitka Ráclavská,
Oblastní charita Uherské Hradiště

Farní charity má v hledáčku vědec z Univerzity Palackého

Charita je součástí výzkumu charitní praxe církve, kterou vede odborný asistent Univerzity Palackého v Olomouci Jakub Doležel. Působí na Cyrilometodějské teologické fakultě.

Jedním z nejdůležitějších témat výzkumu je vazba mezi institucemi, profesionálními strukturami Charity a pastoračním prostředím farních společenství. Ta jsou v souladu s encyklikou *Deus caritas est* i s *Motu proprio Intima ecclesiae natura* volána ke svému specifickému programu charitní služby chudým a trpícím. Také jsou v jednotě se svým závazkem zvěstovat evangelium a slavit liturgii.

V tomto období dochází k charitní mobilizaci farních pastoračních struktur. Je velmi důležité rozumět všem procesům, které doprovází přípravu, založení a rozběh farních středisek Charity (FSCH) a zachytit faktory, které mohou působit jako překážka

nebo jako urychlovač. Právě to je cílem výzkumného (kvalitativního) šetření Jakuba Doležela. Jeho poznatky mají hodnotu a doplňují teologické znalosti praktického života církve. V blízké době lze očekávat kopírování modelu FSCH Uherské Hradiště i v jiných diecézích. Poznatky získané v tomto výzkumu poslouží druhým, aby jim to šlo snáze.

Informace získává Jakub Doležel rozhovory jak s koordinátory FSCH v oblastních Charitách, tak s jejich vedoucími. Setkání na půdě Oblastní charity Uherské Hradiště proběhlo 12. března. Jakub Doležel se tématu charitní praxe ve farnostech věnuje již řadu let a publikoval již několik studijních textů.

Jitka Ráclavská,
Oblastní charita Uherské Hradiště

Charita Valašské Meziříčí Dvě nová auta pro Charitu



Třicet osobních automobilů se může někomu zdát moc, jinému málo. Představme si území, na kterém Charita poskytuje své služby. To sahá od Horní Bečvy, Valašské Bystřice přes Rožnov pod Radhoštěm, Valašské Meziříčí po Kelč a Hranic-

ko. Jsou to dva mikroregiony Valašskomeziříčsko – Kelečsko a Rožnovsko, kam Charita jezdí za svými klienty. Bez vyhovujícího vybavení auty by tento rozsah poskytování služeb nebyl možný.

Aby rozsah i kvalita služeb byla zachovaná, dochází v současné době k rozšíření našeho vozového parku. Podařilo se nám uspět se žádostí o finanční podporu v rámci programu Ministerstva pro místní rozvoj, výzvy č. 30 IROP.

Projekt s názvem Zkvalitnění terénních služeb Charity Valašské Meziříčí byl podpořen 85 % z evropských fondů, 10 % ze státního rozpočtu a 5% spoluúčastí naší organizace.

Za vysoutěženou částku se podařilo pořídit dva automobily Škoda Fabia, které budou pomáhat pracovníkům Pečovatelské služby Kelč a Sociální rehabilitace ATTA.

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*



EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program



MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Charita Vsetín

„Gratias“ Miroslavu Kadlubieci. Žít znamená přemýšlet, říká oceněný sociální pracovník



Vsetín, Praha - Oceněním Gratias poděkovalo letos poprvé Ministerstvo práce a sociálních věcí vybraným sociálním pracovníkům. Ze 139 nominovaných obdrželi ocenění 4 sociální pracovníci, mezi nimi i Miroslav Kadlubiec z Charity Vsetín. Ten působí v sociálních službách již patnáct let, za tu dobu pomáhal jako pečovatel, poté v psychosociální rehabilitaci, dále lidem bez domova. Nyní působí ve vsetínském Caminu, kde „pomáhá nalézt cestu lidem s duševním onemocněním“.

Gratias znamená „děkuji“. Jak toto poděkování vnímáte a chtěl byste i Vy někomu poděkovat?

Děkuji lidem, se kterými mám tu čest pracovat. Bez nich bychom nedošli pocitu, že svou práci děláme dobře. Děkuji paní ředitelce Věře Dulavové, že měla odvahu mě nominovat a také vedoucí Camina Zdeňce Chytilové i mým kolegyním. Měli jsme štěstí, že jsme se našli. Jsem za to vděčný. Gratias patří všem. Také bych chtěl poděkovat těm, kteří s námi spolupracují při Dnech duševního zdraví. Patří mezi elitu psychologických a sociálních oborů.

Čím Vás práce v sociálních službách zlákala? Věnujete jí spoustu času, neustále se vzděláváte...

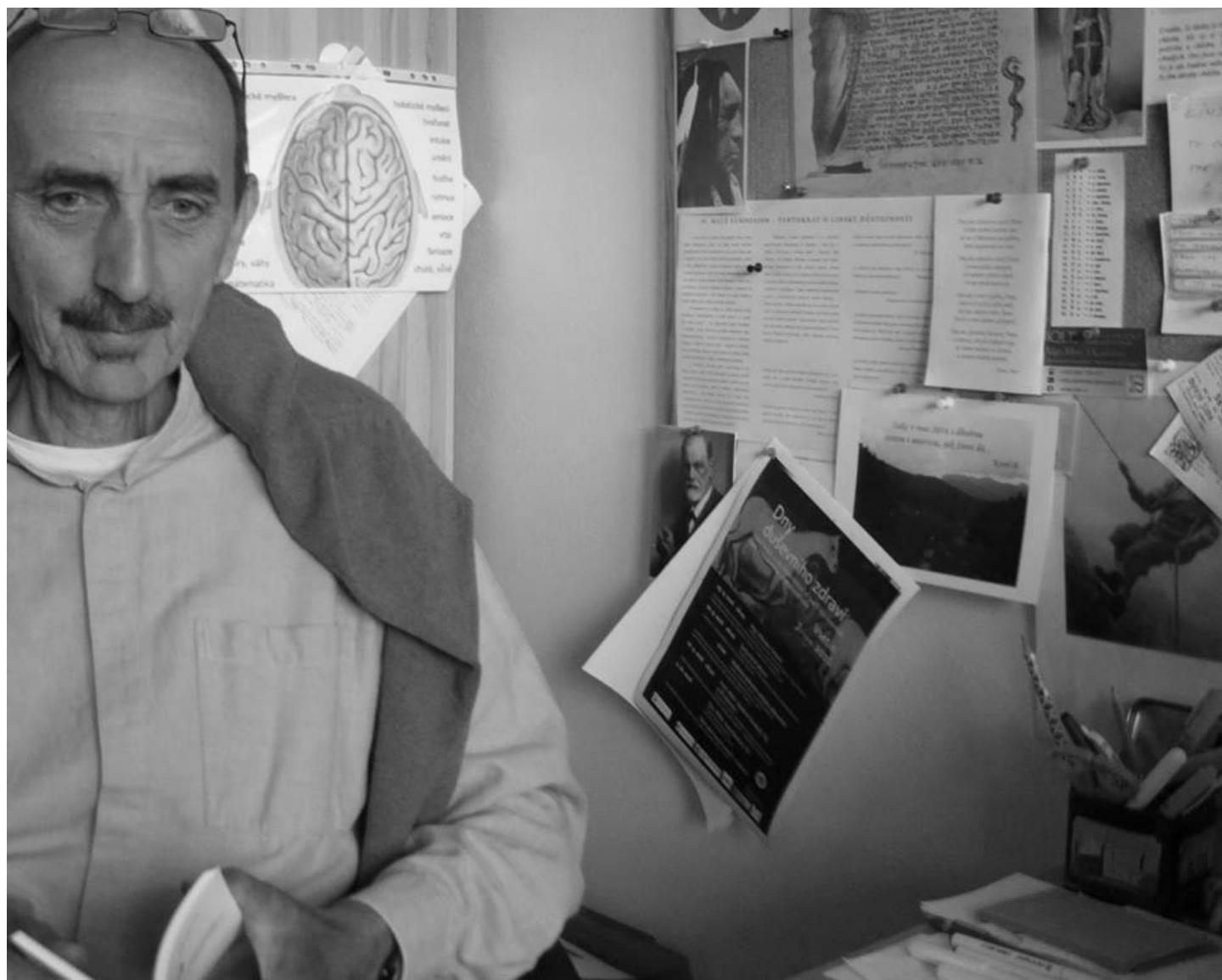
Vyrůstal jsem v rodině s křesťanskými základy. To v souvislosti s tehdejší dobou přinášelo i příkoří. Do 90. let jsem tak nemohl studovat. Pracoval jsem v dělnických profesích, kde mě lidé naučili jinému vidění světa. Stát nohama víc na zemi. Vždycky mě ale zajímala humanitární práce a touha jít tímto směrem byla větší a větší. Po pádu komunismu jsem se tomu konečně mohl věnovat. Chodím do práce a jsem rád, naplňuje mě.

Prošel jste nejružnějšími profesemi...

Začínal jsem jako pečovatel ve Valašském Meziříčí. Byla to nejzřetelnější práce. Podávat lidem jídlo, promluvit s nimi, společně sdílet... To vše jim umožní vidět svět v lepším světle. Obdivuji všechny pečovatele.

Nyní se věnujete psychosociální rehabilitaci v Caminu při Charitě Vsetín. Co tato služba obnáší?

Španělské slovo El Camino znamená Cesta a bezplatná



služba Camino je cestou pro lidi s duševní nepohodou. Přicházejí k nám dospělí lidé, kteří se nejčastěji potýkají se schizofrenií, depresí či bipolární poruchou. Nemoc na ně zaútočila nečekaně a oni se jí nedokázali ubránit. Jsou mezi nimi i vysokoškolsky vzdělaní lidé, někteří mají za sebou i slibnou kariéru, další žili běžný spokojený život a najednou zvrát. Život se stává méně čitelný, kapitoly na sebe nenavazují...

Můžete být konkrétní?

Věci, které jsou do té doby banální, se stávají obtížnými. Problémem může být cestovat autobusem z města do města. Nebo známé město tomuto člověku může připadat úplně jiné, v některých případech se tam může i ztratit. Nebo preferuje nějakou drobnost například nad důležitější hygienické návyky. Tito lidé si prošli léčením na psychiatrii v nemocnici. Příznaky nemoci zmizí, ale léky jim něco můžou i odebrat. Někdy se tak vrací z nemocnice zpátky do života jiný člověk. Přichází někdo, kdo ztratil svou roli – přišel o práci, o svůj čitelný charakter. V této tíživé situaci navíc mají spoustu volného času... Snažíme se společně zajistit, aby našli nový smysl.

Jak?

Když k nám přijdou, s respektem jim nasloucháme. Někdy jejich trápení hledáme velmi dlouho, když ale na ně přijdeme, uvažujeme společně, co by mohlo ulevit. V první řadě je třeba v co největší míře urovnat vztahy v okolí. Myslím tím rodinu i přátele. Už nechodí na pivo do hospody, málo se smějí, chová-

jí se jinak... Najednou jsou vyčleněni ze společnosti a stáhnou se do sebe.

Život bez úsilí není možný. Bez cíle člověk prožívá prázdnotu. Snažíme se tak u našich lidí navýšit jistotu a nalézt smysl života v každé situaci. Hledáme cesty, jak zvýšit odvahu, krásu... Radost mohou mít třeba z toho, že jdeme společně na kávu nebo, že se věnují knize...

Naši společnou snahou je, aby se jim vrátily kompetence, nastoupili do práce, obnovili si vztahy a měli proč žít.

Lidí s duševním onemocněním přibývá, čím to je? Úspěchovou dobou? Tlakem?

Ve 4. století si lidé stěžovali, že je zlá doba. Sv. Augustýn jim tehdy řekl: „Ta doba, to jsme my. Buďme dobří a doba bude dobrá.“ Tato slova společnost nebere vážně. Kdo nepodává odpovídající výkon, začne být podezřelý.

Jaké vlastnosti by měl mít dobrý pracovník v psychosociální službě?

Mohu říct jen to, o co se snažím v Caminu já. Používám metody a techniky z více oborů, psychologie, filozofie a dalších. Myslím, že je třeba být myšlenkově bohatý a mít odvahu v myšlení otevřít i to, co je zdánlivě nepotřebné. Tuto odvahu tím pádem nabídnete i lidem, kterým se snažíte pomoci. Já jsem třeba šťastný, když mě někdo porazí v diskusi. Že mi najednou dojdou argumenty. Žít znamená přemýšlet, přemýšlení totiž zaplní prázdný prostor, únavu životem, která je tak nebezpečná.

Byl Světový den sociálních pracovníků, co byste vzkázal svým kolegyním a kolegům?

Jsem hrdý na to, že mohu tuto práci dělat a s lidmi, které mám rád. Ta práce má smysl a může někomu ulevit... Vzkazuji: buďme hrdí na svou práci.

Za rozhovor děkuje a k ocenění gratuluje

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Charita Zlín**... když někdo upadne, dostane se do potíží, potřebuje podanou ruku**

Je to už pár roků, co jsem šla po zamrzlém chodníku a spadla jsem, no, spíš jsem sebou třískla o led. Ležela jsem tam a přemýšlela, jestli vstanu. Pomalu jsem kontrolovala, co se hýbe a jestli není něco zlomené. Najednou jsem za sebou zaslechla kroky. Žena, věkově kolem čtyřicítky, byla kousek za mnou. Vnitřně mnou projela jiskřička naděje, že na to ohledání mé (ne)schopnosti vstát, nebudu sama. Chyba lávky. Když se ke mně ona dáma přiblížila, ani nezvolnila krok a ... prostě mě překročila a klidně šla dál.

Byla jsem v šoku. Jako by mi někdo k tomu všemu dal ještě ránu do zad. Má psychika se tak otřásla, že fyzická bolest šla ta tam. A i když jsem byla potlučená a měla ještě dlouho potíže s páteří, bolest z tohoto překročení byla a vlastně stále je, o hodně silnější. Dodnes ten postoj nedokážu pochopit. Ta paní viděla, že nejsem opilá, viděla můj pád a přece se nedokázala na chvíli zastavit,

nabídnout pomoc. Měla strach, že bych ji mohla nějak obtěžovat? Nebo skutečně tak moc spěchala, že nemohla věnovat ani několik málo sekund byt' jen dotazu, zda jsem v pořádku? Nebo jen tak moc byla lhostejná ke svému okolí?

Odpovědi na otázky neznám. Co ale vím je to, že určitě nepatřila ke zlínským charitním pracovníkům. Protože ti dnes a denně pomocnou ruku podávají.

Děkuji vám, milí charitáci, že vidíte potřeby lidí okolo sebe a pomáháte.

**+Noela Frolková,
pastorační asistentka**

PS: Ve zlínské Charitě pracuje 93,2 % žen, dcer, přítelkyň, manželek, maminek, babiček, sester, švagrových, tchyní...

První výsev

I když venku mrzne, přípravy na jaro jsou na místě. Vždyť jarní rovnodennost je už za 26 dnů - 20. března v 17:16 hodin. A proto pěkně v teplotu jsou už semínka bazalky, petrželky, pórků, rajčat i papriky a brzy přibudou další.

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory finančně podporují Zlínský kraj - Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2018, statutární město Zlín a dárci.

**Pavla Romaňáková,
PR manažerka**

Fandíme hokeji



I my jsme fandili českému hokeji, i my jsme fandili všem na zimních olympijských hrách.

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory finančně podporují Zlínský kraj - Finanční podpora z rozpočtu

Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2018, statutární město Zlín a dárce.

Pavla Romaňáková,
PR manažerka

Ranní mrazíky



Zlínské charitní pečovatelky jsou profesionálkami se vším všudy. Za uživateli přijíždějí, ať je léto nebo zima. A jak jste zvládali březnové ranní mrazíky vy?

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporují Zlínský kraj - Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje

k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2018, statutární město Zlín a dárce.

Pavla Romaňáková,
PR manažerka

Říká se „do roka a do dne“

U paní Anny Gabrielové je to jinak. Nikoliv do roka a do dne, ale po pětadvaceti letech.

Vážená paní Aničko, děkujeme Vám za všechny společně strávený čas. Za ta léta jste poskytla péči velkému počtu uživatelů, byla jste oporou, rádkyní a kolegyní mnoha pečovatelským, byla jste neodmyslitelnou součástí naší pečovatelské služby. Přejeme Vám v nové životní etapě vše dobré, zdraví, štěstí a Boží požehnání. Věříme, že na léta strávená ve společnosti charitáků budete s láskou vzpomínat.

Všichni z Charity Zlín

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporují Zlínský kraj - Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2018, statutární město Zlín a dárci.

HUMANITÁRNÍ POMOC

Auto pro Haiti. Pomozme s dopravou zásob vody, jídla a léků pro chudé

Olomouc, Gonaïves - Zdolání nesjízdných cest a doprava školních pomůcek, léků, jídla a zásob vody pro chudé. To vše zvládnou s novým autem sestry z řádu sv. Josefa, které s Arcidiecézní charitou Olomouc pomáhají na Haiti. Charita vyhlásila sbírku Auto pro Haiti. Štědrí dárci mohou své příspěvky zasílat od března na **účet Charity: 43-9935450227/0100, VS: 2525** Jejich peníze pak přispějí na nákup terénního vozu s nákladovým prostorem. Ten bude rozvážet pomoc v Gonaïves a okolí.

Auto dopraví pomoc k chudým školákům a maminkám i dětem, které trpí hladem a jsou podvyživené. Těm všem sestry z řádu sv. Josefa s podporou Charity pomáhají ve své škole a v ortopedickém a nutričním centru. „Centrum i škola sestríček stojí na okraji Gonaïves na kopci, kde se nedaří vyvrtat studnu s kvalitní pitnou vodou. Té je na celém Haiti nedostatek. Sestry tak musí několikrát týdně vyjíždět pro zásoby vody. Přivážejí i zásoby jídla, léků a potřebné věci do školy, jako jsou třeba každý rok nové učebnice. Jejich vůz nyní dosluhuje, chceme je tedy podpořit a přispět jim na nové terénní auto. To využijeme i my při našich misích, kte-

ré podnikáme na Haiti každý rok,“ uvedla Klára Löffelmannová z Arcidiecézní charity Olomouc. I ona má zkušenosti s náročným terénem na Haiti, horkem, erozí při deštích a do toho ještě mnohdy špatným stavem aut. „To vše komplikuje práci. Když nenastanou problémy spojené s přírodními živly, blokádami silnic či demonstracemi, přijdou na řadu technické problémy – píchlá pneumatika na kamenité cestě, problémy s převodovkou, která v hornatém terénu dostává pořádně zabrat... Mít kvalitní auto v dobré kondici je na Haiti nutností, bez něj se nikam nedostanete,“ přibližuje Klára s tím, že navíc hrozí, že auto vypoví službu a tým humanitárních pracovníků zůstane nepojízdný v pustině.

Za peníze ze sbírky Charita přispěje na nákup terénního vozu s nákladovým prostorem značky Toyota Land Cruiser MWB. Na něj je třeba našetřit 250 000 korun.

Děkujeme všem lidem, kteří prostřednictvím Arcidiecézní charity Olomouc podpoří sestřičky v pomoci chudým Haitanům.

Karolína Opatřilová,
ACHO

